

Sygn. akt III KO 19/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K. W.**

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 maja 2017 r.

możliwości wznowienia z urzędu postępowania w sprawie XIV K (...) Sądu Okręgowego w G. zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...),

1. wznowia postępowanie w sprawie K. W. o wydanie wyroku łącznego zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt XIV K (...);

2. uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...) i sprawę K. W. przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

3. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowym postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt XIV K (...), Sąd Okręgowy w G. połączył wobec skazanego K. W. kary pozbawienia wolności wymierzone w wyrokach Sądu Okręgowego w G. w sprawach: XIV K (...)/15 oraz XIV K (...)/14, i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł karę łączną 8 lat pozbawiania wolności.

W pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył.

Wyrok ten zaskarżył obrońca skazanego.

Sąd Apelacyjny – po rozpoznaniu apelacji obrońcy – wyrokiem z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

W dniu 15 marca 2017 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego, w którym zasygnalizował on potrzebę wznowienia postępowania z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k., bowiem w przedmiotowej sprawie wystąpiło uchybienie wymienione w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. polegające na tym, że „w składzie Sądu uczestniczył sędzia bez bieżącej delegacji udzielonej na podstawie art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych”.

W pisemnym stanowisku z dnia 3 kwietnia 2017 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) prokurator Prokuratury Krajowej wniósł wznowienie postępowania z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ujawnione w sprawie okoliczności pozwalają stwierdzić zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, skutkującej koniecznością wznowienia postępowania z urzędu stosownie do treści art. 542 § 3 k.p.k.

Rację ma przy tym prokurator Prokuratury Krajowej, że stwierdzone uchybienie, polegające na udziale w składzie orzekającym sądu wyższego rzędu sędziego sądu niższego rzędu bez uprawniającej do tego delegacji, oceniać trzeba jako nienależytą obsadę sądu, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 r., I KZP 28/01, OSNKW 2002, z. 1-2, poz. 3, oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 1 października 2002 r.,

V KK 114/02, LEX nr 55231; z dnia 24 października 2007 r., III KK 210/07, LEX nr 322847; z dnia 17 maja 2011 r., III KK 104/11, LEX nr 795788).

Nie ulega wątpliwości że Sędzia Sądu Okręgowego M. U., która uczestniczyła w składzie orzekającym Sądu Apelacyjnego rozpoznającego sprawę K. W. w dniu 8 marca 2017 r., nie posiadała ważnej i skutecznej delegacji, która uprawniałaby ją do wykonywanej tego rodzaju czynności w sądzie odwoławczym. Jak wynika z pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego dnia 20 marca 2017 r., sędzia ta była delegowana do orzekania w wymienionym Sądzie wyłącznie w dniach 9 i 14 lutego 2017 r., natomiast tego rodzaju delegacji nie wydano na dzień 8 marca 2017 r., ponieważ na delegowanie takie we wskazanym dniu nie wpłynął wniosek Wydziału II Karnego i w związku z tym nie był on także przedmiotem rozpoznania Kolegium Sądu Apelacyjnego.

Stosownie do treści art. 77 § 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju Sądów (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 2062 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych wypadkach prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego albo sędziego sądu okręgowego, na okres nie przekraczający 14 dni w ciągu roku, do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższym, i tylko taki akt delegowania uprawnia sędziego do orzekania w innym sądzie niż sąd macierzysty, a jego brak – tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – uznać należy, jako należyłą obsadę sądu stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą w postaci uregulowanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W konsekwencji, wystąpiła więc – stosownie do wymogów art. 542 § 3 k.p.k. – przesłanka do wznowienia postępowania z urzędu, a tym samym i do uchylenia zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym (art. 547 § 2 k.p.k.).

Procedując powtórnie Sąd Apelacyjny dopełni wszelkich ustawowych wymogów co do należytej obsady sądu, uwzględniając powyższe зауваżenia.

O kosztach postępowania wznowieniowego rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 639 k.p.k.

Mając na uwadze całokształt poczynionych wyżej rozważań Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

r.g.

